

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 245

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 30 martie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
98.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea „Ghidului informativ privind Sistemul de identificare a parcelelor agricole — LPIS”, ediția a II-a, 2026, cod: GI-DIT-LPIS-SLPIS	2–3
794.	— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant	4
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 29 din 9 februarie 2026 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	5–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea „Ghidului informativ privind Sistemul de identificare a parcelelor agricole — LPIS”, ediția a II-a, 2026, cod: GI-DIT-LPIS-SLPIS

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 7.273 din 18.03.2026 al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, având în vedere:

- Planul strategic PAC 2023-2027 al României, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C (2022) 8.783 din 7 decembrie 2022, cu modificările și completările ulterioare;
- Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- Regulamentul (UE) 2021/2.115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1.305/2013 și (UE) nr. 1.307/2013;
- Regulamentul (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013;
- Regulamentul delegat (UE) 2022/126 al Comisiei din 7 decembrie 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2021/2.115 al Parlamentului European și al Consiliului cu cerințe suplimentare referitoare la anumite tipuri de intervenții specificate de statele membre în planurile lor strategice PAC pentru perioada 2023-2027 în temeiul regulamentului respectiv, precum și cu norme privind raportul pentru standardul GAEC 1 (bune condiții agricole și de mediu);
- Regulamentul delegat (UE) 2022/127 al Comisiei din 7 decembrie 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului cu norme privind agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, garanțiile și utilizarea monedei euro;
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2.289 al Comisiei din 21 decembrie 2021 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2021/2.115 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește prezentarea conținutului planurilor strategice PAC și sistemul electronic pentru schimbul securizat de informații;
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/2.290 al Comisiei din 21 decembrie 2021 de stabilire a normelor referitoare la metodele de calculare a indicatorilor de realizare și de rezultat comuni stabiliți în anexa I la Regulamentul (UE) 2021/2.115 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1.305/2013 și (UE) nr. 1.307/2013;
- Regulamentul delegat (UE) 2022/1.408 al Comisiei din 16 iunie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește plata avansurilor pentru anumite intervenții și măsuri de sprijin prevăzute în Regulamentele (UE) 2021/2.115 și (UE) nr. 1.308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului;
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1.173 al Comisiei din 31 mai 2022 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2021/2.116 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control din cadrul politicii agricole comune;
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/587 al Comisiei din 12 februarie 2024 de stabilire a unei derogări de la Regulamentul (UE) 2021/2.115 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește aplicarea standardului privind bunele condiții agricole și de mediu ale terenurilor (standardul GAEC) 8, datele de eligibilitate a cheltuielilor pentru contribuția din FEGA și normele privind modificările planurilor strategice PAC pentru modificările anumitor eco-scheme pentru anul de cerere 2024;
- Legea nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2021 privind executarea serviciilor de aerofotogrammetrie și de realizare a ortofotoplanurilor pe teritoriul României și executarea serviciilor de digitizare și actualizare a Sistemului de identificare a parcelelor agricole pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale în perioada 2021-2030, aprobată cu modificări prin Legea nr. 59/2022;
- Hotărârea Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 1.571/2022 privind stabilirea cadrului general de implementare a intervențiilor aferente sectoarelor vegetal și zootehnic din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027, finanțate din Fondul european de garantare agricolă și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 54/570/32/2023 pentru punerea în aplicare a normelor privind condiționalitatea în cadrul intervențiilor sub formă de plăți directe și unor intervenții și măsuri pentru dezvoltare rurală, începând cu anul de cerere 2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 106/2024 privind modalitatea de implementare, îndeplinirea criteriilor de eligibilitate, a condițiilor și altor cerințe specifice, inclusiv tipurile de documente justificative pentru intervențiile aferente sectoarelor vegetal și zootehnic prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a) și b) din Hotărârea Guvernului nr. 1.571/2022 privind stabilirea

cadrului general de implementare a intervențiilor aferente sectoarelor vegetal și zootehnic din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027, finanțate din Fondul european de garantare agricolă și de la bugetul de stat, începând cu anul 2024, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 125/2024 pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, a documentelor justificative și a condițiilor pentru implementarea intervențiilor aferente sectoarelor vegetal și zootehnic prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 1.571/2022 privind stabilirea cadrului general de implementare a intervențiilor aferente sectoarelor vegetal și zootehnic din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027, finanțate din Fondul european de garantare agricolă și de la bugetul de stat, începând cu anul de cerere 2024, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 107/2024 privind implementarea măsurilor și intervențiilor compensatorii de mediu și climă din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014-2020 și din Planul strategic PAC 2023-2027, începând cu anul 2024, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 67/2026 privind aprobarea formularului-tip al cererii de plată pentru anul 2026,

în temeiul prevederilor:

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 39 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1.571/2022, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă „Ghidul informativ privind Sistemul de identificare a parcelelor agricole — LPIS”, ediția a II-a, 2026, cod: GI-DIT-LPIS-SLPIS, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — „Ghidul informativ privind Sistemul de identificare a parcelelor agricole — LPIS”, ediția a II-a, 2026, cod: GI-DIT-LPIS-SLPIS, este aplicabil fermierilor care solicită sprijin în cadrul intervențiilor aferente sectoarelor vegetal și zootehnic gestionate prin sistemul integrat de administrare și control, prevăzute la art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.571/2022 privind stabilirea cadrului general de implementare a intervențiilor aferente sectoarelor vegetal și zootehnic din cadrul Planului strategic PAC 2023-2027, finanțate din Fondul european de garantare agricolă și de la bugetul de stat, cu modificările și completările ulterioare, precum și utilizatorilor aplicațiilor LPIS și AGI-Online.

Art. 3. — Fermierii care solicită sprijin în cadrul intervențiilor aferente sectoarelor vegetal și zootehnic gestionate prin sistemul integrat de administrare și control, stabilite la art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.571/2022, cu modificările și completările ulterioare, gestionate de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, au obligația să respecte regulile pentru identificarea și delimitarea parcelelor agricole, așa cum sunt stabilite în anexa la prezentul ordin, în scopul identificării, declarării și delimitării parcelelor agricole pentru care solicită plata.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 117/2025 pentru aprobarea „Ghidului informativ privind Sistemul de identificare a parcelelor agricole — LPIS”, Ediția I, 2025, Cod: GI-DIT-LPIS-SLPIS, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 și 266 bis din 27 martie 2025.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Florin Ionuț Barbu

București, 25 martie 2026.

Nr. 98.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

O R D I N

**pentru modificarea și completarea anexei nr. 1
la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea
Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor
responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național
de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate
pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi
și celule de origine umană în scop terapeutic
și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane
pentru atribuirea codului unic de înregistrare
la Agenția Națională de Transplant**

Văzând Referatul de aprobare nr. 794 R din 23.03.2026 al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile titlului VI — Efectuarea prelevării și transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 14 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„20. Spitalul Clinic Colentina București:

- dl. Iacob Gheorghe;
- dr. Nica Andrei Constantin;
- dr. Botezatu Olga-Iozefina;
- dr. Bunea Andrei-Constantin;
- dr. Copaciu Radu.”

2. După punctul 98 se introduce un nou punct, punctul 99, cu următorul cuprins:

- „99. Oculens Med — S.R.L.:
- dna Timofte Lucia Veronica.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Claudiu Constantin Damian,
secretar de stat

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 29**din 9 februarie 2026**

Dosar nr. 699/1/2025

Ana Hermina Iancu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămașă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tircă	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Gianina Prelipcean	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Irina Prisecaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost constituit conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Ana Hermina Iancu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Ileana Peligrad, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.058/99/2023* și de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.845/105/2022*, în vederea

pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele probleme de drept:

Dacă transformarea posturilor de natură contractuală de consilier juridic în funcții publice, conform art. 406 și 407 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu referire la funcțiile publice din cadrul Ministerului Apărării Naționale, are loc doar în cazul autorităților centrale, astfel cum susține pârâtul, sau și în cazul celorlalte autorități și instituții publice, cum este Unitatea Militară 02543 Iași;

În cazul unui răspuns pozitiv, care este modalitatea de stabilire a nivelului de salarizare a unui salariat al Unității Militare 02543 Iași în ipoteza emiterii actului privind transformarea postului de natură contractuală în funcție publică?; respectiv

Unitățile militare fac parte din autoritățile avute în vedere de dispozițiile art. 369, 370, 382 și 406 din Codul administrativ, care au obligația transformării posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, corespondența dintre posturile de natură contractuală și posturile aferente funcțiilor publice, din punctul de vedere al clasificării prevăzute de art. 385 din Codul administrativ, se face raportat la atribuțiile prevăzute în fișa postului de natură contractuală deținut anterior și transformat în post aferent unei funcții publice sau raportat la atribuțiile efectiv îndeplinite de către angajat?

5. După prezentarea referatului de către magistratul-asistent, președintele completului, doamna judecător Ana Hermina Iancu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat debaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizărilor

6. Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 29 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.058/99/2023*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024”), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă transformarea posturilor de natură contractuală de consilier juridic în funcții publice, conform art. 406 și 407 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu referire la funcțiile publice din cadrul Ministerului Apărării Naționale, are loc doar în cazul autorităților centrale, astfel cum susține pârâtul, sau și în cazul celorlalte autorități și instituții publice, cum este Unitatea Militară 02543 Iași.

În cazul unui răspuns pozitiv, care este modalitatea de stabilire a nivelului de salarizare a unui salariat al Unității

Militare 02543 lași în ipoteza emiterii actului privind transformarea postului de natură contractuală în funcție publică?”

7. Sesizarea a fost înregistrată la 26 martie 2025 cu nr. 699/1/2025.

8. Prin Încheierea din 25 februarie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 2.845/105/2022*, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus sesizarea instanței supreme, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Unitățile militare fac parte din autoritățile avute în vedere de dispozițiile art. 369, 370, 382 și 406 din Codul administrativ, care au obligația transformării posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice?”

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, corespondența dintre posturile de natură contractuală și posturile aferente funcțiilor publice, din punctul de vedere al clasificării prevăzute de art. 385 din Codul administrativ, se face raportat la atribuțiile prevăzute în fișa postului de natură contractuală deținut anterior și transformat în post aferent unei funcții publice sau raportat la atribuțiile efectiv îndeplinite de către angajat?”

9. Sesizarea a fost înregistrată la 1 aprilie 2025 cu nr. 735/1/2025, dosarul fiind conexat la Dosarul nr. 699/1/2025, în baza art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019” sau „Codul administrativ”)

Art. 369 Înființarea de funcții publice în cadrul autorităților și instituțiilor publice

Autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora sunt înființate funcții publice sunt:

a) autorități și instituții publice ale administrației publice centrale, inclusiv autorități administrative autonome prevăzute de Constituție sau înființate prin lege organică;

b) autorități și instituții publice ale administrației publice locale;

c) structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale;

d) structurile de specialitate ale Parlamentului României;

e) structurile autorității judecătorești.

Art. 370 Prerogative de putere publică

(1) Prerogativele de putere publică sunt exercitate prin activități cu caracter general și prin activități cu caracter special.

(2) Activitățile cu caracter general care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, de către autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 369, sunt următoarele:

a) elaborarea proiectelor de acte normative și a altor reglementări specifice autorității sau instituției publice, precum și asigurarea avizării acestora;

b) elaborarea propunerilor de politici publice și strategii, a programelor, a studiilor, analizelor și statisticilor necesare fundamentării și implementării politicilor publice, precum și a actelor necesare executării legilor, în vederea realizării competenței autorității sau instituției publice;

c) autorizarea, inspecția, controlul și auditul public;

d) gestionarea resurselor umane și a fondurilor publice;

e) reprezentarea intereselor autorității sau instituției publice în raporturile acesteia cu persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, din țară și din străinătate, în limita competențelor stabilite de conducătorul autorității sau instituției publice, precum și reprezentarea în justiție a autorității sau instituției publice în cadrul căreia își desfășoară activitatea;

f) realizarea de activități în conformitate cu strategiile din domeniul societății informaționale, cu excepția situației în care acestea vizează monitorizarea și întreținerea echipamentelor informatice.

(3) Activitățile cu caracter special care implică exercitarea prerogativelor de putere publică sunt următoarele:

a) activități de specialitate necesare realizării prerogativelor constituționale ale Parlamentului;

b) activități de specialitate necesare realizării prerogativelor constituționale ale Președintelui României;

c) activități de avizare a proiectelor de acte normative în vederea sistematizării, unificării, coordonării întregii legislații și ținerea evidenței oficiale a legislației României;

d) activități de specialitate necesare realizării politicii externe a statului;

e) activități de specialitate și de asigurare a suportului necesar apărării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice;

f) activități de specialitate necesare aplicării regimului juridic al executării pedepselor și măsurilor privative de libertate pronunțate de instanțele judecătorești;

g) activități vamale;

h) alte activități cu caracter special care privesc exercitarea autorității publice în domenii de competență exclusivă a statului, în temeiul și în executarea legilor și a celorlalte acte normative.

(4) Stabilirea posturilor în regim de funcție publică este obligatorie, în măsura în care sunt îndeplinite activități prevăzute la alin. (1)-(3), cu excepția posturilor aferente personalului din categoriile prevăzute la art. 382 lit. c), h) și i), precum și a posturilor din cadrul autorităților autonome, pentru care categoriile de personal sunt stabilite prin legislația specială.

(5) Funcțiile publice se stabilesc prin lege.

Art. 382 Categoriile de personal bugetar cărora nu li se aplică prevederile privind funcționarii publici

Prevederile prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod, nu se aplică următoarelor categorii de personal bugetar: (...)

c) magistrații, personalul asimilat acestora și, după caz, categorii de personal auxiliar din cadrul instanțelor; (...)

h) personalul militar;

i) membrii Corpului diplomatic și consular al României și personalul contractual încadrat pe funcții specifice ministerului cu atribuții în domeniul afacerilor externe.

Art. 385 Funcțiile publice de stat, teritoriale și locale

(1) Funcțiile publice de stat sunt funcțiile publice stabilite, potrivit legii, în cadrul ministerelor, organelor de specialitate ale administrației publice centrale, structurilor de specialitate ale Administrației Prezidențiale, structurilor de specialitate ale Parlamentului României, autorităților publice autonome prevăzute în Constituția României și altor autorități administrative autonome, precum și în cadrul structurilor autorității judecătorești.

(2) Funcțiile publice teritoriale sunt funcțiile publice stabilite, potrivit legii, în cadrul instituției prefectului, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, precum și instituțiilor publice din teritoriu, aflate în subordinea/coordonarea/sub autoritatea Guvernului, a ministerelor și a celorlalte organe ale administrației publice centrale.

(3) Funcțiile publice locale sunt funcțiile publice stabilite, potrivit legii, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora.

Art. 406 Transformarea posturilor de natură contractuală în funcții publice

Autoritățile și instituțiile publice care au prevăzute în statele de funcții posturi de natură contractuală, care presupun desfășurarea unor activități dintre cele prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3), stabilesc funcții publice în condițiile prevăzute la art. 407.

Art. 407 Stabilirea de funcții publice

Funcțiile publice se stabilesc pe baza activităților prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3), pentru fiecare autoritate și instituție publică, prin act administrativ al conducătorului acesteia, respectiv prin hotărâre a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local.

III. Expunerea succintă a proceselor

Dosarul nr. 1.058/99/2023*

11. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal la 24.02.2023, cu nr. 1.058/99/2023, reclamanta AAA (fostă BAA) a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Apărării Naționale („MAPN”), Unitatea Militară 02543 Iași („UM 02543 Iași”), Direcția generală management resurse umane a MAPN („DGMRU a MAPN”), toți prin Direcția generală juridică a MAPN, obligarea acestora la: (i) transformarea postului de natură contractuală de consilier juridic, ocupat de reclamantă, în funcție publică, conform clasei și gradului profesional ale funcției publice raportat la condițiile de vechime în specialitatea studiilor, începând cu 6.12.2019; (ii) emiterea ordinului de numire în funcția publică rezultată în urma transformării postului de natură contractuală ocupat, în condițiile art. 406, 407 și ale art. 612 din Codul administrativ; (iii) obligarea pârâților la stabilirea pentru reclamantă a drepturilor salariale corespunzătoare funcției publice conform Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare („Legea-cadru nr. 153/2017”), precum și (iv) obligarea pârâților la plata diferențelor salariale dintre salariile efectiv încasate de reclamantă și cele corespunzătoare funcției publice rezultate, începând cu 6.12.2019.

12. Potrivit susținerilor reclamantei, așa cum rezultă din art. 406, 407, 370 și 464 din Codul administrativ, este în sarcina conducătorului autorității/instituției publice în cadrul căreia se află personal angajat în baza unui contract individual de muncă și care prestează activități care implică puterea publică obligația de a întreprinde măsuri privind transformarea posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice, cu toate consecințele care decurg din această operațiune. Obligația reiese din formularea normelor precitate, acestea fiind norme imperative.

13. Reclamanta invocă, totodată, art. 612 alin. (1) din Codul administrativ, arătând că trebuia să fie numită în funcția publică până la 6.12.2020, astfel că este îndreptățită inclusiv la plata diferenței dintre salariile efectiv încasate și cele datorate — corespunzătoare funcției publice pe care ar fi trebuit să o ocupe, de la data anterior menționată.

14. Pârâțul MAPN a formulat întâmpinare, prin care a arătat, în esență, că prevederile Legii nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 346/2006”), și cele ale Legii-cadru nr. 153/2017 nu permit efectuarea demersurilor solicitate de reclamantă.

15. Din art. 1 alin. (1) și art. 7 alin. (1) ale Legii nr. 346/2006, rezultă că funcțiile publice din cadrul MAPN pot fi stabilite exclusiv în structurile centrale ale acestuia, doar acestea putând fi încadrate în prevederile art. 369 din Codul administrativ, ca făcând parte din autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale menționate la lit. a) a art. 7 alin. (1) indicat.

Angajatorul reclamantei nu este parte componentă a structurilor centrale ale MAPN, fiind o structură subordonată uneia centrale, respectiv Direcției domenii și infrastructuri, comandantul acestei unități militare fiind șeful Centrului de domenii și infrastructuri nr. 5 Iași.

16. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024. Dosar nr. 2.845/105/2022*

17. Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. 2.845/105/2022* (în urma soluționării conflictului de competență de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr. 4.352 din 4 octombrie 2023), reclamantele BB și CC, în contradictoriu cu pârâții MAPN, MAPN — Unitatea Militară 02494 Ploiești („UM 02494 Ploiești”), MAPN — Unitatea Militară 01991 Târgșoru Nou („UM 01991 Târgșoru Nou”) și DGMRU a MAPN, toți prin Direcția generală juridică a MAPN, au solicitat obligarea pârâților: (i) să stabilească posturile contractuale și să transforme posturile contractuale pe care le ocupă ca funcții publice de stat — consilier juridic — corespunzătoare clasei și gradului profesional ale funcției publice raportat la condițiile de vechime în specialitatea studiilor fiecareia, începând cu 5.07.2019, și să comunice Agenției Naționale a Funcționarilor Publici („ANFP”) modificările intervenite; (ii) să emită ordinele de numire a reclamantelor pe funcțiile publice de stat astfel stabilite, în condițiile prevăzute de art. 612 din Codul administrativ, începând cu 5.07.2019; (iii) să achite diferența dintre salariile efectiv încasate și cele datorate, corespunzătoare funcției publice rezultate în condițiile menționate anterior, actualizate cu dobânda legală penalizatoare și indicele de inflație, începând cu 5.07.2019 până la data plății efective.

18. Prin Sentința nr. 68 din 9 februarie 2024, Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a obligat pârâții: să stabilească și să transforme posturile contractuale ocupate de reclamante ca funcții publice teritoriale — consilier juridic, corespunzătoare clasei și gradului profesional ale funcției publice raportat la condițiile de vechime în specialitatea studiilor fiecareia, începând cu 1.01.2020, și să comunice ANFP modificările intervenite; să emită ordinele de numire a reclamantelor pe funcțiile publice stabilite, începând cu 1.01.2020; să achite diferența diferenței dintre salariile efectiv încasate de reclamante și cele datorate, corespunzătoare funcțiilor publice ce urmează a fi stabilite, actualizate cu indicele de inflație, la care se adaugă dobânda legală penalizatoare de la data scadenței fiecarei obligații de plată, până la data plății efective.

19. Prima instanță a reținut incidența, în drept, a art. 406, 407, 612 și art. 370 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, arătând că, ulterior intrării în vigoare a Codului administrativ, autoritățile și instituțiile publice aveau obligația stabilirii de funcții publice în cazul în care în statele de funcții aveau stabilite posturi de natură contractuală care presupuneau exercitarea unor prerogative dintre cele prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, de putere publică, cu excepțiile prevăzute de lege.

20. În ceea ce privește apărarea potrivit căreia funcțiile publice sunt de stat, teritoriale și locale potrivit Codului administrativ și Legii-cadru nr. 153/2017, iar funcțiile publice din MAPN sunt funcții publice de stat, regăsindu-se doar în structurile centrale (aparatură proprie al ministerului), astfel că personalul civil contractual din unitățile militare de subordonare centrală ale MAPN nu poate fi salarizat decât pe funcții contractuale din unitățile bugetare de subordonare centrală, s-a reținut că nu există niciun temei de drept care să excludă

personalul contractual încadrat în unitățile militare de la aplicarea art. 406 și 407 din Codul administrativ, singurele excepții fiind cele reglementate în cuprinsul art. 382 din același act normativ, care reglementează categoriile de personal bugetar cărora nu li se aplică prevederile privind funcționarii publici, reclamantele neregăsindu-se printre acestea din urmă. Curtea de apel a mai reținut că se pot înființa funcții publice în unitățile militare din cadrul MAPN, având în vedere art. 369 lit. a) din Codul administrativ.

21. În raport cu clasificarea conținută de art. 383 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, instanța de fond a apreciat că funcțiile publice pe care urmează a fi încadrate reclamantele nu sunt funcții de stat, având în vedere că acestea nu se regăsesc în cadrul ministerului, ci în cadrul unei instituții publice aflate în subordinea MAPN, astfel încât funcțiile sunt teritoriale.

22. Împotriva acestei sentințe au declarat recurs atât reclamantele BB și CC, cât și pârâții MAPN prin Direcția generală juridică și UM 02418 București, UM 02494 Ploiești și UM 01991 Târgșoru Nou, toate prin MAPN — Direcția generală juridică, toți recurenții criticând-o din perspectiva motivului de nelegalitate prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

23. În motivarea cererii de recurs a recurenților-reclamante s-a arătat că în mod eronat prima instanță a apreciat că funcțiile publice pe care urmează a fi încadrate sunt teritoriale, și nu de stat, cât timp, față de art. 385 alin. (2) din Codul administrativ, unitățile militare nu se circumscriu instituțiilor enumerate expres și limitativ în textul de lege, astfel că stabilirea posturilor în funcții publice din categoria funcțiilor teritoriale apare ca nelegală.

24. Prin recursul declarat de recurenții-pârâți s-a arătat că dispozițiile Legii nr. 346/2006, respectiv ale Legii-cadru nr. 153/2017, raportate la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, nu dau posibilitatea transformării posturilor de personal civil contractual prevăzute în statele de organizare ale unităților militare aflate în subordinea/coordonarea structurilor centrale sau în structurile de forțe în funcții publice.

25. Unitățile militare în care își desfășoară activitatea reclamantele nu se regăsesc printre cele enumerate la art. 369 din Codul administrativ. Prima instanță a omis aplicabilitatea cadrului normativ special derivat din prevederile Legii-cadru nr. 153/2017, conform căreia în MAPN sunt stabilite funcții publice de stat doar în structurile centrale (aparatură proprie al ministerului) și la nivelul Casei de pensii sectoriale a MAPN, iar în unitățile militare de subordonare centrală sunt stabilite doar funcții contractuale.

26. Structura funcțiilor publice din MAPN este stabilită în acord cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. S-455/2020 pentru aprobarea organigramei structurilor centrale ale Ministerului Apărării Naționale și a numărului total de posturi aferente acestora, act normativ care stabilește funcțiile publice din unități teritoriale doar în cadrul instituției prefectului, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, fără a face trimitere la structuri aflate în subordinea/coordonarea/sub autoritatea ministerelor, menționate în Codul administrativ, așa cum în mod eronat reține instanța de fond. Tipurile de structuri în care se regăsesc funcțiile publice teritoriale și locale nu sunt specifice modului de organizare al MAPN.

27. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea acestora

Dosarul nr. 1.058/99/2023*

28. Prin Încheierea din 29 noiembrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv: (i) obiectul cauzei este reprezentat de obligația de a face — transformarea unui post de natură contractuală în funcție publică, precum și stabilirea și plata drepturilor salariale sau de natură salarială corespunzătoare unei astfel de funcții; (ii) de dezlegarea acestor chestiuni de drept depinde în tot soluționarea fondului cauzei; (iii) asupra acestei probleme de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat, iar chestiunea de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii și nici al unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare.

29. Raportat la dispozițiile legale, care, în opinia tribunalului, prevăd obligativitatea sesizării, acesta a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a da o lămurire de principiu chestiunilor de drept.

Dosarul nr. 2.845/105/2022*

30. Prin Încheierea din 25 februarie 2025, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac — cauza se află în curs de soluționare pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, care judecă în calea de atac a recursului, în ultimă instanță, conform art. 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 554/2004”), coroborat cu art. 97 din Codul de procedură civilă;
- (ii) litigiul se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut de art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, instanța supremă fiind investită cu judecarea unui litigiu privind transformarea unor posturi contractuale în posturi aferente funcției publice, ambele plătite din fonduri publice;
- (iii) Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunilor de drept în discuție și nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare cu privire la aceste chestiuni. S-a reținut că Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 2 din 27 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 4 martie 2025, nu a avut în vedere chestiunile de drept supuse dezlegării în cadrul prezentei sesizări;
- (iv) în ceea ce privește condiția de admisibilitate vizând identificarea unei probleme de drept care ar putea forma obiectul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, instanța de trimitere a constatat că, din practica judiciară deja existentă și depusă la dosarul cauzei, se conturează premisele unei cazuistici neunitare cu privire la ambele chestiuni de drept sesizate.

31. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a prezentat soluțiile divergente adoptate de instanțele naționale cu privire la ambele chestiuni de drept ce formează obiectul sesizării, precum și argumentele care au stat la baza acestora, reținând că, în ceea ce privește prima chestiune de drept, caracterul dificil al acesteia rezultă din

necesitatea de a tranșa între argumentele expuse în cazul fiecărei orientări jurisprudențiale, dar și din necesitatea existenței unei rezolvări unitare a acestei probleme de drept, cu acoperire națională. În privința celei de-a doua chestiuni de drept, caracterul dificil al problemei de drept a fost apreciat a rezulta din lacunele reglementărilor, care nu indică în mod explicit modalitatea de transformare a postului din perspectiva clasificării prevăzute de art. 385 din Codul administrativ. De asemenea, condiția ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată este îndeplinită în cauză, deoarece modalitatea de interpretare a art. 369, 370, 382, 385 și 406 din Codul administrativ determină consecințe asupra modalității de soluționare a recursului.

V. Punctele de vedere ale completurilor de judecată

Dosarul nr. 1.058/99/2023*

32. Potrivit punctului de vedere exprimat de instanța de trimitere, dispozițiile art. 406, 407, 370, 464 și 612 din Codul administrativ trebuie interpretate în sensul că transformarea posturilor de natură contractuală de consilier juridic în funcții publice, conform art. 406 și 407 din Codul administrativ, cu referire la funcțiile publice din cadrul MAPN, are loc atât în cazul autorităților centrale, cât și în cazul celorlalte autorități și instituții publice, cum este UM 02543 Iași.

33. În ceea ce privește modalitatea de stabilire a nivelului de salarizare a unui salariat al UM 02543 Iași în ipoteza emiterii actului privind transformarea postului de natură contractuală în funcție publică, completul de judecată opinează în sensul stabilirii drepturilor salariale corespunzătoare funcției publice respective.

Dosarul nr. 2.845/105/2022*

34. Cu privire la prima chestiune de drept, instanța de trimitere apreciază că nu există nicio rațiune pentru care, atunci când legiuitorul a enumerat, la art. 369 din Codul administrativ, autoritățile publice în care se înființează funcții publice, intenția acestuia să fi fost aceea de a exclude dreptul personalului civil din cadrul unităților militare teritoriale de la obligația corelativă a angajatorului de înființare a funcțiilor publice, în măsura în care acest personal îndeplinește prerogative de putere publică [astfel cum acestea sunt prevăzute expres de art. 370 alin. (2) din Codul administrativ], ci enumerarea de la art. 369 anterior menționat a urmărit tocmai scopul de a acoperi toate autoritățile și instituțiile publice, fie ele centrale sau locale, atâta vreme cât personalul din cadrul acestora nu este exceptat expres de art. 382 din Codul administrativ.

35. Față de faptul că unitățile militare nu se încadrează nici în definiția dată de art. 5 lit. d) din Codul administrativ noțiunii de „autoritate a administrației publice locale”, această interpretare ar conduce la concluzia, inacceptabilă juridic, a imposibilității încadrării personalului din cadrul unităților militare în vreo categorie de instituții publice, centrale sau locale. Or, intenția legiuitorului nu poate fi cea privind inaplicabilitatea față de această categorie de personal a vreunei dispoziții legale din Codul administrativ, principiul de drept fiind cel al interpretării normei legale în vederea producerii de efecte juridice.

36. În aceste condiții, prin interpretarea coroborată a prevederilor legale ale art. 369, 370 și 382 din Codul administrativ, rezultă că unitățile militare ar putea intra în sfera de aplicare a prevederilor art. 369 din același cod care aveau obligația transformării posturilor contractuale în posturi aferente funcției publice.

37. Cu privire la cea de-a doua chestiune de drept, instanța de trimitere apreciază că existența unor atribuții ale consilierului juridic angajat al unei unități militare în raporturile cu persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, din țară sau din străinătate, în limitele competențelor stabilite de conducătorul

autorității sau instituției publice, corespunde definiției date noțiunii de activitate cu caracter general care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, în accepțiunea prevederilor art. 370 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

38. Astfel, trebuie avute în vedere atribuțiile înscrise în fișele posturilor, acestea fiind circumscrise prerogativelor de putere publică. În realitate, activitatea consilierilor juridici din cadrul unităților militare ce aparțin MAPN este reglementată de aceleași acte normative, indiferent că această activitate se desfășoară în structuri centrale sau în alte structuri și forțe subordonate acestora.

VI. Punctul de vedere al părților

Dosarul nr. 1.058/99/2023*

39. Reclamanta a arătat că, în speță, este vorba despre o chestiune de fapt, și nu de drept, fără a-și exprima un punct de vedere cu privire la problemele de drept ce formează obiectul prezentei sesizări.

40. Pârâțul a susținut că reclamanta este decăzută din dreptul de a mai formula cererea de chemare în judecată, neformulând un punct de vedere cu privire la chestiunile de drept în discuție.

Dosarul nr. 2.845/105/2022*

41. Punctele de vedere exprimate de recurențele-reclamante BB și CC și de recurenții-pârâți MAPN prin Direcția generală juridică, UM 02418 București, UM 02494 Ploiești și UM 01991 Târgșoru Nou, toate prin MAPN — Direcția generală juridică, precum și de intimata-pârâta DGMRU din cadrul MAPN au fost în sensul admiterii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

42. Punctul de vedere al recurențelor-reclamante cu privire la chestiunile de drept este în sensul că unitățile militare se regăsesc printre instituțiile enumerate de art. 369 din Codul administrativ, având în vedere art. 5 lit. c) și w) și art. 51 alin. (1) din Codul administrativ.

43. În ceea ce privește tipul funcției stabilite se arată că persoanele angajate cu contract individual de muncă ce îndeplineau condițiile de numire în funcțiile publice rezultate prin transformarea posturilor contractuale ocupate, printre care și reclamantele, au solicitat valorificarea acestui drept pe cale judecătorească. Ca urmare a admiterii acțiunilor, unele instanțe nu au precizat/stabilit tipul funcției — de stat sau teritorială, alte instanțe, prin hotărâri definitive, au stabilit funcții publice de stat.

44. Hotărârile judecătorești care nu indicau tipul funcției au fost executate de pârâți prin stabilirea funcțiilor publice teritoriale, iar celelalte hotărâri au fost executate conform dispozitivului, stabilind funcții publice de stat. Ca urmare, principiile de salarizare (nediscriminare, egalitate, ierarhizare) nu mai sunt respectate.

45. Activitatea consilierilor juridici din cadrul unităților militare este reglementată de aceleași acte normative, indiferent că se desfășoară în structuri centrale sau în alte structuri și forțe subordonate acestora, iar atribuțiile înscrise în fișele posturilor sunt efectiv îndeplinite de către reclamante.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

46. Curțile de apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal au transmis hotărâri judecătorești relevante cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării, iar Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal

și tribunalele Ilfov și Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestei chestiuni.

Prima chestiune de drept ce face obiectul ambelor sesizări

47. Într-o orientare jurisprudențială s-a apreciat că, în cadrul unităților militare, transformarea posturilor de natură contractuală de consilier juridic în funcții publice, conform art. 406 și 407 din Codul administrativ, este posibilă și obligatorie în condițiile îndeplinirii condițiilor prevăzute de actul normativ menționat.

48. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul următoarelor instanțe de judecată: curțile de apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și Galați — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și tribunalele București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal, Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

49. În același sens au fost exprimate și punctele de vedere teoretice ale următoarelor instanțe: Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal și tribunalele Ilfov, Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Vaslui.

50. În susținerea orientării jurisprudențiale indicate în cele de mai sus au fost invocate argumentele redată în continuare.

51. Prevederile art. 406 din Codul administrativ nu limitează sfera autorităților sau instituțiilor publice cărora le revine obligația de a proceda conform art. 406, 407 și art. 612 alin. (1) și (2) din Codul administrativ la autoritățile și instituțiile publice prevăzute de art. 369 din Codul administrativ, astfel că împrejurarea că unitățile militare nu fac parte din categoria autorităților și instituțiilor publice enumerate în textul art. 369 din Codul administrativ nu prezintă relevanță.

52. Noțiunea de „instituție publică” este definită de art. 5 lit. w) din Codul administrativ, iar unitățile militare, în calitate de structuri subordonate ale MAPN, conform art. 1 alin. (2) din Legea nr. 346/2006, se încadrează în această categorie.

53. Unitățile militare angajatoare sunt parte integrantă a MAPN ca organ de specialitate al administrației publice centrale care acționează la nivel național prin toate structurile sale. Coroborând prevederile Legii nr. 346/2006 cu cele ale Codului administrativ, reiese că MAPN nu este descentralizat și nu are servicii publice deconcentrate. Conform Legii nr. 346/2006, MAPN nu are o organizare comună celorlalte ministere din administrația publică centrală, respectiv aparat de lucru și servicii publice deconcentrate, iar, potrivit art. 3 alin. (1) din actul normativ menționat, unitatea militară, neavând personalitate juridică, face parte integrantă din aparatul de lucru al ministerului, acest aparat fiind format din întregul sistem de structuri centrale, structuri și forțe.

54. Prin urmare, funcțiile publice specifice MAPN nu sunt funcții publice teritoriale sau locale, ci sunt funcții de stat.

55. Prin acceptarea punctului de vedere potrivit căruia personalul din cadrul unităților militare nu poate fi inclus în nicio categorie de autoritate publică, nici centrală, nici locală, ar fi încălcată interdicția de interpretare a normelor legale în sensul în care acestea nu ar produce niciun efect juridic.

56. Dispozițiile art. 406, 407 și art. 612 alin. (1) din Codul administrativ sunt norme imperative, așa cum reiese din însăși formularea acestora, concluzie susținută și de art. 537 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

57. Litigiilor cu un astfel de obiect nu li se aplică prevederile art. 385 din Codul administrativ și dispozițiile anexei nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”

la Legea-cadru nr. 153/2017, care definesc funcțiile publice de stat, teritoriale și locale, ci li se aplică prevederile anexei nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională” la Legea-cadru nr. 153/2017.

58. Este necesară interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 369, 370 și 382 din Codul administrativ, prezentând relevanță, în interpretarea acestora, atribuția de serviciu care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, astfel cum este definită aceasta de art. 370 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

59. Posibilitatea dispunerii încadrării reclamantei pe postul de funcționar public este prevăzută și de Legea-cadru nr. 153/2017, în condițiile art. 2 alin. (1) coroborat cu alin. (5) din anexa nr. VI la aceeași lege-cadru.

60. Într-o altă orientare jurisprudențială s-a apreciat că unitățile militare ale MAPN nu sunt incluse în categoriile pentru care este posibilă înființarea de funcții publice, nefiind autorități sau instituții ale administrației publice centrale ori locale.

61. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul următoarelor instanțe de judecată: curțile de apel Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

62. În același sens a fost exprimat și punctul de vedere teoretic al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și de contencios administrativ și fiscal.

63. În susținerea orientării jurisprudențiale redată în cele de mai sus au fost invocate art. 1 alin. (1) și (2) și art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 346/2006 și art. 369 din Codul administrativ.

64. Unitățile militare ale MAPN nu sunt incluse în categoriile pentru care este posibilă înființarea de funcții publice, nefiind autorități sau instituții ale administrației publice centrale sau locale.

65. Potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 346/2006, MAPN este format din structuri centrale, structuri și forțe subordonate acestora, care constituie Armata României. Așadar, acest minister are o organizare specifică, iar unitățile militare subordonate nu fac parte din structura centrală prevăzută de art. 7 din Legea nr. 346/2006, ci din structura de forțe ale armatei, conform art. 28, neputând fi considerate structuri locale ale administrației publice.

66. Funcțiile publice de stat sunt stabilite doar pentru aparatul propriu al ministerului prin Legea-cadru nr. 153/2017, pentru unitățile militare de subordonare centrală și din structura de forțe fiind prevăzute doar funcții contractuale, salarizate potrivit literelor B și C din capitolul II al anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

67. Această chestiune de drept este conturată în cadrul primei orientări jurisprudențiale expuse cu privire la prima chestiune de drept comună ambelor sesizări conexe.

68. Într-o orientare jurisprudențială unanimă s-a reținut că modalitatea de stabilire a nivelului de salarizare în cazul transformării posturilor de natură contractuală în funcții publice, conform art. 406 și 407 din Codul administrativ, cu referire la funcțiile publice din cadrul MAPN, se va face potrivit funcției publice, cu referire la anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

69. Această orientare jurisprudențială se regăsește la nivelul: curților de apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și al Tribunalului București — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal.

70. În același sens au fost exprimate și opiniile teoretice, nesusținute de practică judiciară, ale următoarelor instanțe de

judecată: Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal, tribunalele Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, Vaslui și Ilfov.

71. În ceea ce privește cea de-a doua chestiune de drept ce face obiectul sesizării formulate în Dosarul nr. 735/1/2025 nu a fost identificată practică judiciară.

72. Într-o primă orientare teoretică, nesusținută de practică judiciară, prezintă la nivelul curților de apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal și al tribunalelor București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, s-a apreciat că transformarea postului contractual în post aferent funcției publice se face raportat la atribuțiile din fișa postului de natură contractuală deținut anterior.

73. Într-o altă orientare teoretică, exprimată la nivelul Tribunalului Ilfov, s-a apreciat că transformarea postului contractual în post aferent funcției publice se va face prin raportare la atribuțiile efectiv îndeplinite de angajat, iar nu raportat la atribuțiile prevăzute în fișa postului de natură contractuală deținut anterior.

74. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

75. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate decizii relevante cu privire la problema de drept ce formează obiectul prezentei sesizări, respectiv:

— Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 2 din 27 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 4 martie 2025 („Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 2/2025”), prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și, în consecință, în interpretarea art. 612 alin. (1) din Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că:

„Transformarea posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice, în condițiile prevăzute la art. 406 din Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, este o obligație legală, care trebuia îndeplinită din oficiu de autoritățile și instituțiile publice până la data de 1 ianuarie 2020.

În situația în care autoritățile și instituțiile publice nu și-au îndeplinit această obligație până la 1 ianuarie 2020, persoanele care, anterior acestei date, ocupau posturile de natură contractuală la care se referă art. 407 din Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, pot solicita, în condițiile legii, dobândirea calității de funcționar public, prin transformarea postului de natură contractuală în post aferent funcției publice.”

— Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 233 din 16 iunie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 7 august 2025 („Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 233/2025”), prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, prin interpretarea prevederilor art. 2, art. 7 alin. (1) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, funcționarul public

consilier juridic din cadrul unei unități militare aflate în subordinea Comandamentului Logistic Întrunit ocupă o funcție publică de stat sau teritorială și, în consecință, dacă îi sunt aplicabile prevederile din anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. I lit. d) sau din anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. II lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017.”

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

76. În exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării nu au fost identificate decizii care să prezinte relevanță directă cu privire la soluționarea prezentei sesizări.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

77. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că, în interpretarea și aplicarea art. 369, 370, 382, 406 și 407 din Codul administrativ, unitățile militare fac parte din categoria autorităților/instituțiilor publice în cadrul cărora există obligația stabilirii de funcții publice, prin transformarea posturilor de natură contractuală care presupun desfășurarea unor activități care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, respingându-se ca inadmisibile sesizările instanțelor de trimitere privind următoarele aspecte:

„Care este modalitatea de stabilire a nivelului de salarizare a unui salariat al Unității Militare 02543 Iași în ipoteza emiterii actului privind transformarea postului de natură contractuală în funcție publică?

Correspondența dintre posturile de natură contractuală și posturile aferente funcțiilor publice, din punctul de vedere al clasificării prevăzute de art. 385 din Codul administrativ, se face raportat la atribuțiile prevăzute în fișa postului de natură contractuală deținut anterior și transformat în post aferent unei funcții publice sau raportat la atribuțiile efectiv îndeplinite de către angajat?”.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizărilor

78. Admisibilitatea celor două sesizări va fi circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2004, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență anterior menționate la prevederile Codului de procedură civilă, cu ale cărei dispoziții se completează.

79. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate ale unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

— existența unei cauze în curs de judecată care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea lor ori de instanța competentă să le soluționeze (de dreptul muncii, de contencios administrativ și fiscal);

— instanța de trimitere să judece cauza în primă instanță ori în calea de atac;

— sesizarea să privească o chestiune de drept, iar soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea acesteia;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

80. Evaluând elementele sesizărilor, se constată că primele cerințe de admisibilitate, referitoare la titular și existența unor cauze aflate în curs de judecată, care să privească stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice și obligarea la emiterea de acte administrative privind raporturile de muncă ale acestui personal în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt îndeplinite.

81. Astfel, Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ, respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal sunt instanțe investite cu soluționarea în fond, respectiv în calea de atac, a unor cereri de chemare în judecată formulate de reclamanti deținând calitatea de personal contractual angajați ai unităților militare, având ca obiect recunoașterea dreptului acestora la dobândirea calității de funcționar public, ca efect al transformării posturilor contractuale în funcții publice, precum și stabilirea și plata drepturilor salariale corespunzătoare funcției publice astfel stabilite, în acord cu prevederile Legii-cadru nr. 153/2017.

82. Așadar, ambele instanțe de trimitere au fost investite cu soluționarea unor litigii care se înscriu în domeniul de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel cum este acesta descris în art. 1 alin. (1) din actul normativ menționat, titularii cererilor de chemare în judecată făcând parte din categoria personalului plătit din fonduri publice.

83. Instanțele de trimitere au fost investite cu soluționarea cauzelor în virtutea competențelor legale conturate de art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, respectiv art. 10 din Legea nr. 554/2004.

84. De asemenea, este îndeplinită și condiția de admisibilitate ca problemele de drept să nu fi făcut obiectul unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

85. În privința condiției referitoare la caracterul esențial al lămuririi chestiunilor de drept pentru soluționarea pe fond a cauzei în cadrul căreia s-a ivit chestiunea prejudicială, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut în mod constant, în jurisprudența sa, că obiectul sesizării pentru o hotărâre prealabilă îl poate constitui o chestiune de drept, dacă, prin consecințele pe care le produce, interpretarea normei de drept are aptitudinea de a determina rezolvarea raportului de drept dedus judecătii.

86. În cauză, chestiunile sesizate sunt deduse judecătii în litigiile cu care au fost investite cele două instanțe de trimitere, sesizările înaintate relevând dificultăți de interpretare a normelor ce reglementează situația juridică a categoriei personalului contractual din cadrul unităților militare, care desfășoară activități dintre cele reglementate de art. 370 alin. (1)-(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019.

87. Totodată, sesizările formulate privesc, parțial, probleme de drept apte să perpetueze o jurisprudență neunitară, dat fiind că până în prezent s-au identificat soluții divergente ale instanțelor naționale asupra acestui tip de litigii (a se vedea paragrafele 47 și 60).

88. Cum asigurarea unei clarificări asupra unor anumite chestiuni de drept, de natură a unifica jurisprudența încă din faza incipientă a formării acesteia, se înscrie în rațiunea edictării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, condiția de admisibilitate este deci îndeplinită.

89. Însă, din perspectiva identificării existenței unei veritabile chestiuni de drept, care să reclame intervenția instanței supreme în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 62/2024, cele două sesizări formulate sunt doar parțial admisibile.

90. În acest sens se reține că art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 are un conținut aproape identic cu cel al art. 519 din Codul de procedură civilă, distincția raportându-se la două condiții specifice acestuia din urmă, referitoare la noutatea chestiunii de drept și la judecarea sa în ultimă instanță.

91. Prin urmare, văzând și norma de trimitere la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din cuprinsul art. 4 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se constată că, inclusiv în cazul mecanismului instituit în baza ordonanței de urgență sus-menționate, este pe deplin operantă noțiunea autonomă de „chestiune de drept”, prevăzută de Codul de procedură civilă și a cărei semnificație a fost deja conturată de jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, referitoare la procedura prevăzută de dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă.

92. Astfel, chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie veritabilă, în sensul că întrebarea adresată instanței supreme să vizeze o problemă de drept reală, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege neclar, incomplet sau, după caz, incert ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

93. Chiar în expunerea de motive din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se evocă nevoia clarificării, încă dintr-o fază incipientă (cea a judecării cauzelor în fond), a unor „chestiuni dificile de drept”, ceea ce consolidează concluzia necesității existenței unei chestiuni de drept veritabile, a cărei lămurire reclamă intervenția instanței supreme, în scopul rezolvării de principiu a acesteia și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor deduse judecătii.

94. În jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 11 din 20 februarie 2017, Decizia nr. 70 din 31 octombrie 2022, Decizia nr. 32 din 24 aprilie 2023) s-a stabilit că obiectul procedurii este reprezentat de o normă de drept incompletă sau neclară, care, pe baza unei interpretări juridice adecvate, consistente, poate primi înțelesuri și aplicări divergente în situații cvasiidentice și poate determina, în final, o jurisprudență neunitară.

95. Aplicând aceste dezlegări sesizărilor de față, se constată că cea de-a doua întrebare din sesizarea Tribunalului Iași nu privește interpretarea unor norme apreciate neclare, ci tinde la dezlegarea unor chestiuni de fapt, relevante pentru soluționarea litigiului cu care a fost sesizată, precum și la identificarea de chiar Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție a prevederilor legale incidente speței, în scopul aplicării lor situației de fapt stabilite.

96. Astfel, se observă că această instanță solicită Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept să analizeze punctual situația postului de natură contractuală de consilier juridic, respectiv să determine modul de stabilire a nivelului de salarizare în ipoteza transformării acestuia în funcția publică corespunzătoare, fără însă a preciza textele de lege apreciate a fi incidente și care comportă dificultăți de interpretare.

97. Totodată, nici punctul de vedere exprimat de instanța de trimitere nu face nicio referire la normele apreciate neclare, rezumându-se a preciza: „completul de judecată opinează în sensul stabilirii drepturilor salariale corespunzătoare funcției publice respective”. Or, motivele expuse, pe lângă faptul că nu identifică o normă apreciată neclară, referitoare la modul de stabilire a drepturilor salariale, nici nu relevă că instanța de

trimitere ar avea vreo dificultate în determinarea modului de stabilire a nivelului de salarizare.

98. Lipsa acestor date, precum și a unor precizări suplimentare asupra normelor juridice care reglementează drepturile salariale în discuție conferă întrebării formulate un caracter general și incomplet, iar o analiză detaliată a situației particulare a postului de consilier juridic și identificarea funcției publice echivalente în scopul stabilirii nivelului de salarizare reprezintă o chestiune factuală, determinabilă pe baza elementelor probatorii din dosar, de competența exclusivă a instanței de trimitere, nefiind în prezența unei veritabile chestiuni de drept, care să implice intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

99. Suplimentar, se reține și faptul că o întrebare similară s-a aflat anterior pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, făcând obiect al Dosarului nr. 2.900/1/2024, în care a fost pronunțată Decizia nr. 233 din 16 iunie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 7 august 2025, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea Tribunalului Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, având următorul conținut:

„Dacă, prin interpretarea prevederilor art. 2, art. 7 alin. (1) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, funcționarul public consilier juridic din cadrul unei unități militare aflate în subordinea Comandamentului Logistic Întrunit ocupă o funcție publică de stat sau teritorială și, în consecință, dacă îi sunt aplicabile prevederile din anexa nr. VIII, cap. I lit. A pct. I lit. d) sau din anexa nr. VIII, cap. I lit. A pct. II lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017”.

100. Inclusiv cu acea ocazie, Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat, la paragrafele 46-50, următoarele:

„Dimpotrivă, se constată că întrebarea preliminară pendinte vizează de fapt chiar rezolvarea raportului juridic concret dedus judecătii și pronunțarea soluției asupra cererii de chemare în judecată, prin stabilirea concretă a faptului dacă una dintre normele juridice invocate, clare, lipsite de echivoc, respectiv art. 7 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, este incidentă în speță, raportat la circumstanțele particulare ale cauzei.

Astfel, se observă că, în cauză, grefat pe prevederile art. 385 alin. (2) din Codul administrativ care disociază categoriile de funcții publice în funcții publice de stat, teritoriale sau locale, în raport cu criteriul categoriei autorității publice în cadrul căreia funcționarul public își desfășoară activitatea, instanța de trimitere solicită practic Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept să decidă dacă unităților militare aflate în subordinea Comandamentului Logistic Întrunit, reglementate prin art. 31 alin. (1) și art. 2 din Legea nr. 346/2006, li se aplică și dispozițiile art. 7 alin. (1) din același act normativ, care reglementează structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale, aspect cu înrâurire asupra stabilirii caracterului funcției publice exercitate și succesiv asupra nivelului de salarizare reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017.

În acest scop, instanța de trimitere indică Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept grupul celor trei norme juridice din Legea nr. 346/2006, dintre care art. 2 reglementează structura armatei, art. 7 alin. (1) menționează structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale, iar art. 31 alin. (1) Comandamentul Logistic Întrunit și unitățile din subordinea acestuia — grup de norme în privința căruia nu invocă și nici nu rezultă că ar întâmpina vreo dificultate de interpretare —, și solicită practic instanței supreme să deceleze dacă art. 7 alin. (1) din lege se aplică și în privința unităților militare aflate în subordinea Comandamentului Logistic Întrunit.

Deci, ceea ce se prezintă instanței supreme nu este o problemă de interpretare a dispozițiilor legale indicate, în legătură cu care nu se evidențiază nicio minimă deficiență de interpretare a instanței de trimitere, ci una de stabilire a aplicării lor în cauza dedusă judecătii.

Or, această prerogativă este și rămâne în puterea suverană a judecătorului cauzei, fiind arondată funcției jurisdicționale pe care acesta o are de îndeplinit și la care nu îi este permis să renunțe sau pe care nu o poate delega. Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor judecătorești de interpretare și aplicare a legii în cauzele deduse judecătii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților întâmpinate în interpretarea unor texte de lege (în acest sens, Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021).”

101. În raport cu argumentele expuse, sesizarea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu întrebarea Tribunalului Iași — Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal formulată pentru a se determina „care este modalitatea de stabilire a nivelului de salarizare a unui salariat al Unității Militare 02543 Iași, în ipoteza emiterii actului privind transformarea postului de natură contractuală în funcție publică”, nu conturează existența unei veritabile chestiuni de drept, astfel că se impune a fi respinsă ca inadmisibilă.

102. Totodată, în legătură cu aceeași condiție de admisibilitate, nici cea de-a doua întrebare din conținutul sesizării formulate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal nu identifică existența unei veritabile chestiuni de drept.

103. Astfel, întrebarea formulată privește elementele ce trebuie avute în vedere cu ocazia realizării unei corespondențe dintre posturile de natură contractuală și cele aferente funcțiilor publice, prin valorificarea atribuțiilor din fișa postului sau, dimpotrivă, a atribuțiilor efectiv îndeplinite de angajat, fără însă a se identifica o dificultate în interpretarea și aplicarea normelor de drept incidente.

104. În acest sens, în legătură cu întrebarea formulată, vor fi observate dezlegările anterioare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, date prin Decizia nr. 2/2025, potrivit căreia (paragraful 73):

„(...) obligației legale incumbând autorității publice de transformare a posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice îi corespunde și un drept al titularilor posturilor respective de a obține încadrarea în funcțiile publice corespunzătoare, în acord cu atribuțiile de putere publice ce se regăseau în propriile fișe de post la data intrării în vigoare a Codului administrativ”.

105. În urma publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 2/2025 se identifică, așadar, în jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție repere relevante pentru determinarea modalității de realizare a corespondenței dintre posturile de natură contractuală și cele aferente funcțiilor publice.

106. În altă ordine de idei, se constată că, potrivit art. 406 și 407 din Codul administrativ, stabilirea funcțiilor publice ca urmare a transformării posturilor de natură contractuală reclamă analiza activităților pe care personalul contractual a fost chemat să le exercite, iar o astfel de analiză se va realiza prin administrarea oricăror probe apreciate pertinente, concludente și utile în stabilirea situației de fapt, valorificarea materialului probator/determinarea valorii probatorii a acestuia căzând în competența exclusivă a instanței învestite cu soluționarea litigiului.

107. Totodată, textele indicate precizează că funcțiile publice se stabilesc „pe baza activităților prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3)”, respectiv ca urmare a verificării cerințelor specifice ale posturilor de natură contractuală, pentru a se stabili dacă acestea reclamă exercitarea prerogativelor de putere publică. Or, din modul de redactare a normelor nu rezultă neclarități în legătură cu obiectul verificărilor pe care instanța de trimitere este chemată să le realizeze.

108. În consecință, nu se verifică îndeplinirea condiției existenței unei veritabile chestiuni de drept, necesar a fi dezlegată în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, nefiind vorba despre aplicarea unor norme care ridică probleme de interpretare, ci despre aprecierea materialului probator și stabilirea relevanței acestuia în determinarea situației de fapt.

109. În concluzie, se apreciază că și cea de-a doua întrebare, regăsită în sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, se impune a fi respinsă ca inadmisibilă.

110. În cele din urmă, în ceea ce privește prima întrebare din conținutul celor două sesizări conexe, se observă că aceasta impune dezlegări în drept asupra limitelor în care devin aplicabile prevederile art. 406-407 și art. 369-370, respectiv ale art. 382 din Codul administrativ, instanțele de trimitere solicitând, în esență, să se determine dacă înființarea de funcții publice ca efect al transformării posturilor de natură contractuală, în cazurile în care personalul contractual desfășoară activități care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, este obligatorie inclusiv la nivelul unităților militare sau o astfel de obligație este rezervată doar la nivelul structurilor centrale ale Ministerului Apărării Naționale.

111. Având în vedere conținutul asemănător al întrebărilor formulate, dar și faptul că textele de lege supuse interpretării sunt cele identificate în mod corespunzător în sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, se impune formularea unui răspuns comun ambelor sesizări, ce va fi dat următoarei întrebări, reformulate:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 369-370, art. 382 și art. 406-407 din Codul administrativ, unitățile militare fac parte din categoria autorităților/instituțiilor publice în cadrul cărora există obligația stabilirii de funcții publice, prin transformarea posturilor de natură contractuală care presupun desfășurarea unor activități care implică exercitarea prerogativelor de putere publică?”.

112. În privința acestei întrebări, analizând condiția existenței unei veritabile chestiuni de drept, se apreciază că aceasta este îndeplinită.

113. O astfel de concluzie se va deduce din practica judiciară deja existentă (identificată la pct. VII), dar și din conținutul normelor supuse interpretării, care relevă în legătură cu aspectul dacă și unitățile militare sunt incluse în categoria autorităților/instituțiilor publice în cadrul cărora există obligația transformării posturilor de natură contractuală în posturi aferente funcțiilor publice, că soluția nu decurge în mod explicit din dispozițiile legale, ceea ce este de natură a da naștere unor interpretări diferite.

Asupra fondului chestiunii de drept

114. Chestiunea ce se solicită a fi dezlegată privește includerea sau, dimpotrivă, excluderea unităților militare din categoria autorităților/instituțiilor publice în cadrul cărora există obligația stabilirii de funcții publice, în ipoteza în care la nivelul acestora se identifică personal contractual care desfășoară activități care implică exercitarea prerogativelor de putere publică.

115. Pentru a răspunde întrebării formulate, se impun a fi dezlegate cu prioritate aspecte referitoare la organizarea unităților militare și gradul de subordonare al acestora, relevante în acest sens fiind dispozițiile speciale ale Legii nr. 346/2006.

116. Potrivit art. 1 din Legea nr. 346/2006, Ministerul Apărării Naționale „este organul de specialitate al administrației publice centrale, care conduce și desfășoară, potrivit legii, activitățile în domeniul apărării țării”, fiind format din „structuri centrale, structuri și forțe subordonate acestora (...)”.

117. Observând modul în care actul normativ a fost structurat pe capitole, se constată că aspecte privitoare la organizarea, funcționarea și responsabilitatea structurilor centrale sunt detaliate în capitolele III și IV ale Legii nr. 346/2006, urmând ca mai apoi, în capitolul V, să fie reglementate aspecte referitoare la structura de forțe. Astfel, potrivit art. 28 din Legea nr. 346/2006, structura de forțe ale armatei: „este formată din state majore, comandamente, mari unități și unități, formațiuni și alte structuri stabilite potrivit legii (...)”.

118. Din interpretarea coroborată a acestor dispoziții, o primă concluzie va fi în sensul că unitățile militare sunt structuri subordonate structurilor centrale ale Ministerului Apărării Naționale, făcând parte din structura de forțe ale armatei.

119. Odată stabilit acest lucru, analiza impune a se determina în continuare dacă, în aplicarea prevederilor art. 406 din Codul administrativ și prin raportare la dispozițiile art. 370 din același act, aceste structuri subordonate structurilor centrale fac parte din categoria autorităților și instituțiilor publice obligate să stabilească funcții publice ca urmare a transformării posturilor de natură contractuală care presupun desfășurarea unor activități care implică exercitarea prerogativelor de putere publică.

120. În acest sens se constată că textul art. 406 din Codul administrativ are în vedere „desfășurarea unor activități dintre cele prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3)”, norma la care face trimitere reglementând la rândul său cu privire la „activitățile cu caracter general care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, de către autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 369”.

121. Așadar, în urma aplicării regulilor de interpretare sistematică a textelor de lege se deduce intenția legiuitorului în sensul instituirii obligației de transformare a posturilor de natură contractuală în sarcina tuturor autorităților și instituțiilor publice prevăzute de art. 369 din Codul administrativ, fără deosebire. Or, potrivit acestui articol, „Autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora sunt înființate funcții publice sunt: a) autorități și instituții publice ale administrației publice centrale, inclusiv autorități administrative autonome prevăzute de Constituție sau înființate prin lege organică (...)”.

122. În conținutul art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 sunt definiți termenii specifici utilizați de legiuitor în redactarea art. 369, după cum urmează:

— administrația publică centrală reprezintă „totalitatea activităților desfășurate, în regim de putere publică, de organizare a executării și de executare în concret a legii și de prestare de servicii publice, în scopul satisfacerii interesului public național/general” (lit. c));

— autoritatea administrației publice este definită drept „autoritatea publică care acționează pentru organizarea executării sau executarea în concret a legii sau pentru prestarea serviciilor publice” (lit. l));

— instituția publică se definește la lit. w) drept „structură funcțională care acționează în regim de putere publică și/sau prestează servicii publice și care este finanțată din venituri bugetare și/sau din venituri proprii, în condițiile legii finanțelor publice”.

123. Totodată, potrivit art. 51 din Codul administrativ: „(1) Administrația publică centrală de specialitate este formată din ministere, alte structuri aflate în subordonarea sau în coordonarea (...) ministerelor și autorități administrative autonome”.

124. Art. 1 din Legea nr. 364/2004 reglementează la rândul său, în alineatele (1) și (2), în sensul că Ministerul Apărării Naționale este „organul de specialitate al administrației publice centrale”, format din „structuri centrale, structuri și forțe subordonate acestora”, competențele și atribuțiile specifice ministerului, exercitate inclusiv prin structurile desemnate, fiind cele stabilite la art. 5 și 6 din lege.

125. Din modul de redactare a tuturor actelor normative anterior menționate se constată că structurile forțelor armate aflate în subordonarea/coordonarea structurilor centrale fac parte, la rândul lor, din administrația publică centrală, legiuitorul nefăcând distincție în conținutul art. 51 din Codul administrativ între raporturile de subordonare/coordonare directă și cea indirectă, dintre aceste structuri și ministerele de resort.

126. Așadar, faptul că unitățile militare se află în subordinea directă a structurilor centrale din cadrul Ministerului Apărării Naționale și doar în subordinea și coordonarea indirectă a ministerului nu este de natură a le exclude din categoria „autorităților și instituțiilor publice ale administrației publice centrale”, o concluzie contrară conducând la plasarea lor, în mod nepermis, în afara administrației publice, cu încălcarea prevederilor Constituției României, care integrează art. 118 referitor la forțele armate și componentele acestora „stabilite potrivit legii” în secțiunea 1, cu denumirea „Administrația publică centrală de specialitate”, parte a capitolului V — „Administrația publică”.

127. În consecință, unitățile militare fac parte din categoria autorităților/instituțiilor publice enumerate în art. 369 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, nefiind exceptate de la aplicarea întocmai a dispozițiilor art. 406, respectiv a art. 370 din același act normativ, în lipsa unor prevederi derogatorii. În ipoteza în care la nivelul unităților militare se identifică posturi de natură contractuală ce implică desfășurarea de activități care presupun exercitarea prerogativelor de putere publică, în aplicarea art. 370 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, inclusiv în cadrul acestor structuri vor fi stabilite posturi în regim de funcție publică.

128. În ceea ce privește identificarea unor dispoziții derogatorii decurgând din prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 și anexele acesteia, interpretate prin raportare la prevederile art. 385 din Codul administrativ, în sensul că la nivelul Ministerului Apărării Naționale nu pot fi stabilite funcții publice decât în cadrul ministerului, al structurilor centrale și al casei de pensii sectoriale, funcții publice teritoriale sau locale regăsindu-se doar în structuri care nu sunt specifice modului de organizare a Ministerului Apărării Naționale, urmează a se observa, în primul rând, că Legea-cadru nr. 153/2017 este anterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, astfel că nu se poate aprecia în mod valid că ar putea deroga de la norme speciale, ulterioare intrării sale în vigoare.

129. Totodată, se impune a fi observate și considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 2/2025, prin care s-a reținut, la paragraful 63, că: „(...) odată cu intrarea în vigoare a Codului administrativ, s-a instituit principiul potrivit căruia prerogativele de putere publică se exercită doar prin funcțiile publice, nu și prin posturile de natură contractuală. Ca atare, dacă, înainte de intrarea în vigoare a Codului administrativ, exercitarea puterii publice se putea realiza și prin intermediul

posturilor de natură contractuală, odată cu intrarea în vigoare a acestui cod, exercitarea puterii publice se poate face exclusiv prin funcțiile publice (...)”.

130. Aceste dezlegări obligatorii susțin, la rândul lor, concluzia potrivit căreia adoptarea Codului administrativ în anul 2019 a modificat realitatea juridică anterioară la care s-a raportat legiuitorul cu ocazia reglementării funcțiilor publice prin Legea-cadru nr. 153/2017, acesta reprezentând un argument suplimentar în susținerea imposibilității de identificare a unui regim derogatoriu de la obligațiile instituite prin art. 370 și 406 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, întemeiat pe dispoziții anterioare din materia salarizării personalului plătit din fonduri publice.

131. De altfel, în legătură cu inexistența unei derogări de la aplicarea Codului administrativ, întemeiate pe prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 și ale anexelor la aceasta, trebuie menționat și faptul că legea-cadru invocată instituie cadrul general în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, pe când Codul administrativ reglementează „cadrul general pentru organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor administrației publice, statutul personalului din cadrul acestora (...)”, respectiv ansamblul atribuțiilor, condițiilor și responsabilităților necesare exercitării prerogativelor de putere publică. Cum dispozițiile legale supuse interpretării instituie reguli speciale în legătură cu organizarea autorităților/instituțiilor publice și condițiile de exercitare a prerogativelor de putere publică de către personalul salariat, acestea sunt de imediată aplicare, neputând fi înlăturate de prevederi generale anterioare dintr-o altă materie.

132. Totodată, categoriile de personal bugetar excluse de Codul administrativ de la aplicarea prevederilor privind funcționarii publici sunt cele prevăzute de art. 382 din cod, iar printre acestea nu se regăsește categoria personalului civil din unitățile militare.

133. În ceea ce privește faptul că, prin raportare la dispozițiile art. 385 din Codul administrativ, la nivelul unităților militare nu ar putea fi stabilite funcții publice deoarece aceste structuri subordonate structurilor centrale ale Ministerului Apărării Naționale nu se încadrează în enumerarea de la alineatele (1) și (2) ale acestui articol, se apreciază că nici acest argument nu poate fi primit.

134. Art. 385 din Codul administrativ reglementează cu privire la autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora pot fi înființate funcții publice de stat [alin. (1)], teritoriale [alin. (2)] și locale [alin. (3)], însă prevederile sale trebuie interpretate în considerarea dispozițiilor generale din conținutul art. 369 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, care determină autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora pot fi înființate funcții publice. Altfel spus, în condițiile în care unitățile militare fac parte din categoria „autorităților și instituțiilor publice ale administrației publice centrale” [art. 369 lit. a) din Codul administrativ], potrivit raționamentului anterior expus, atunci la nivelul acestora vor putea fi stabilite funcțiile publice clasificate la art. 385 din Codul administrativ, integrarea acestora în una dintre categoriile specifice administrației publice centrale (de stat sau teritoriale) urmând a avea în vedere competențele date de cadrul de reglementare, respectiv competențele materiale administrative ale fiecărei autorități/instituții publice, în parte.

135. Pentru toate argumentele anterior expuse, răspunsul ce se cuvine a fi dat primei întrebări ce face obiect al celor două sesizări conexe va fi în sensul că unitățile militare fac parte din categoria autorităților/instituțiilor publice în cadrul cărora există obligația stabilirii de funcții publice, ca urmare a transformării posturilor de natură contractuală care presupun desfășurarea unor activități care implică exercitarea prerogativelor de putere publică.

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite, în parte, sesizările conexe formulate de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.058/99/2023* și de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.845/105/2022*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 369-370, art. 382 și art. 406-407 din Codul administrativ, unitățile militare fac parte din categoria autorităților/instituțiilor publice în cadrul cărora există obligația stabilirii de funcții publice, prin transformarea posturilor de natură contractuală ce presupun desfășurarea unor activități care implică exercitarea prerogativelor de putere publică.

Respinge, ca inadmisibile, sesizările instanțelor de trimitere privind următoarele aspecte:

Care este modalitatea de stabilire a nivelului de salarizare a unui salariat al Unității Militare 02543 Iași în ipoteza emiterii actului privind transformarea postului de natură contractuală în funcție publică?

Corespondența dintre posturile de natură contractuală și posturile aferente funcțiilor publice, din punctul de vedere al clasificării prevăzute de art. 385 din Codul administrativ, se face raportat la atribuțiile prevăzute în fișa postului de natură contractuală deținut anterior și transformat în post aferent unei funcții publice sau raportat la atribuțiile efectiv îndeplinite de către angajat?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 9 februarie 2026.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ANA HERMINA IANCU

Magistrat-asistent,

Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

